

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-5>

УДК 658.8: 336.71

Краєвський Володимир Миколайович

доктор економічних наук, професор,
декан факультету податкової справи, обліку та аудиту,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3513-3666>

Панасюк Ольга Вікторівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та аудиту,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8054-6908>

Мегедь Тарас Григорович

здобувач ступеня «доктор філософії»,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-3037-0976>

Volodymyr Kraievskiy, Olha Panasiuk, Taras Mehed
State Tax University

ОПТИМІЗАЦІЯ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАННЯ ЧЕРЕЗ ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

SUPPLY CHAIN OPTIMIZATION THROUGH EFFECTIVE ACCOUNTS PAYABLE MANAGEMENT

Анотація. У статті досліджено концептуальні підходи до оптимізації ланцюгів постачання через ефективне управління кредиторською заборгованістю як ключовим елементом фінансової стратегії підприємств. Здійснено аналіз сучасних теоретичних засад Supply Chain Finance (SCF), що дозволяють інтегрувати фінансові потоки в операційні процеси з метою підвищення ліквідності, мінімізації фінансових ризиків та покращення загальної стійкості підприємств до макроекономічних коливань. Досліджено фінансовий цикл постачальників та стратегічний вплив строків платежів на ліквідність підприємств. Визначено, що надмірне подовження періоду обороту кредиторської заборгованості створює ефект касового розриву, що може призводити до порушення фінансової рівноваги та загострення ризиків платоспроможності. Водночас оптимізація показника DPO (Days Payable Outstanding) дозволяє підприємствам ефективно керувати фінансовими зобов'язаннями, знижуючи навантаження на оборотний капітал. Окреслено вплив міжнародних стандартів фінансового регулювання, зокрема Basel III та IFRS 9, на трансформацію системи управління борговими розрахунками. Встановлено, що посилення вимог до капіталу та управління ризиками банківських установ призводить до зміни умов кредитування корпоративних клієнтів, що безпосередньо впливає на фінансування ланцюгів постачання. Підкреслено, що в таких умовах компанії змушені шукати альтернативні фінансові інструменти, серед яких особливу роль відіграють реверсивне фінансування (reverse factoring), динамічне дисконтування дебіторської заборгованості та інноваційні FinTech-рішення. Особливу увагу приділено глобальним трендам у сфері фінансового управління постачальницькими екосистемами. Виявлено, що політика ESG (Environmental, Social, Governance) поступово формує нові вимоги до управління фінансовими потоками, стимулюючи використання зеленого фінансування для підтримки стійкості ланцюгів постачання. Результати дослідження доводять, що ефективне управління кредиторською заборгованістю в сучасних умовах потребує комплексного підходу, що включає оптимізацію фінансових показників, стратегічне управління строками платежів, застосування сучасних цифрових технологій та адаптацію до регуляторних змін.

Ключові слова: зобов'язання, кредиторська заборгованість, фінансування ланцюгів постачання (SCF), фінансовий стан, середній період оплати зобов'язань (DPO), реверсивний факторинг, Базель III, МСФЗ 9.

Summary. The article explores conceptual approaches to optimizing supply chains through effective accounts payable management as a key element of an enterprise's financial strategy. The analysis of modern theoretical foundations of Supply Chain Finance (SCF) is carried out, which allows integrating financial flows into operational processes to increase liquidity, minimize financial risks, and improve the overall resilience of enterprises to

macroeconomic fluctuations. The financial cycle of suppliers and the strategic impact of payment terms on the liquidity of enterprises are studied. It is determined that excessive extension of the accounts payable turnover period creates a cash gap effect, which can lead to a disruption of financial equilibrium and an exacerbation of solvency risks. At the same time, optimizing the DPO (Days Payable Outstanding) indicator allows enterprises to effectively manage financial liabilities, reducing the burden on working capital. The impact of international financial regulation standards, in particular Basel III and IFRS 9, on the transformation of the debt settlement management system is outlined. It is established that the tightening of capital and risk management requirements of banking institutions lead to changes in the terms of lending to corporate clients, which directly affects the financing of supply chains. It is emphasized that in such conditions, companies are forced to look for alternative financial instruments, among which reverse factoring, dynamic discounting of receivables and innovative FinTech solutions play a special role. Particular attention is paid to global trends in the field of financial management of supplier ecosystems. It is revealed that ESG (Environmental, Social, Governance) policy is gradually forming new requirements for the management of financial flows, stimulating the use of green financing to support the sustainability of supply chains. The results of the study prove that effective management of payables in modern conditions requires an integrated approach, including the optimization of financial indicators, strategic management of payment terms, the use of modern digital technologies and adaptation to regulatory changes.

Keywords: liabilities, accounts payable, supply chain financing (SCF), financial position, debt service period (DPO), reverse factoring, Basel III, IFRS 9.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та інтеграції фінансових ринків управління кредиторською заборгованістю відіграє ключову роль у забезпеченні стійкості та ефективності функціонування ланцюгів постачання. Високий рівень невизначеності, зумовлений макроекономічними коливаннями, геополітичними ризиками, змінами в монетарній політиці та інституційними трансформаціями, зумовлює необхідність розроблення комплексних стратегій оптимізації боргових зобов'язань суб'єктів господарювання. Диспропорції у фінансових потоках між постачальниками, виробниками та дистриб'юторами створюють системні виклики, що можуть спричинити касові розриви, зростання вартості капіталу та порушення операційної безперервності.

Значний вплив на трансформацію механізмів управління кредиторською заборгованістю мають цифровізація економічних процесів та розвиток інноваційних фінансових технологій. Використання алгоритмічних моделей, предиктивної аналітики, блокчейн-технологій і смарт-контрактів змінює традиційні підходи до організації фінансових зобов'язань, знижуючи транзакційні витрати, підвищуючи прозорість розрахунків та мінімізуючи ризики контрагентських дефолтів. У цьому контексті особливої уваги потребує інтеграція фінансових стратегій у процеси управління ланцюгами постачання з урахуванням концепцій Supply Chain Finance (SCF) та Just-in-Time Payments, що сприяє оптимізації ліквідності підприємств та підвищенню їх фінансової гнучкості.

Класичні підходи до фінансування постачальників через банківські кредити або комерційні позики втрачають свою ефективність через підвищення вартості позикового капіталу та посилення регуляторних вимог (зокрема, у межах Basel III та IFRS 9). Водночас, недосконалість методологічного апарату оцінки кредиторської заборгованості в корпоративному фінансовому управлінні часто призводить до спотворення фінансової звітності, необґрунтова-

ного подовження строків обороту капіталу та зростання ризику втрати платоспроможності. У зв'язку з цим постає необхідність розроблення ефективних моделей управління фінансовими зобов'язаннями, що базуються на інструментах динамічного планування грошових потоків, автоматизованого управління фінансовими ризиками та адаптивного фінансування ланцюгів постачання.

Тож, проблема оптимізації ланцюгів постачання через ефективне управління кредиторською заборгованістю виходить за межі традиційного фінансового менеджменту та набуває міждисциплінарного характеру, поєднуючи аспекти фінансової інженерії, антикризового управління, цифрової трансформації та стратегічного планування. Подальші дослідження у цій сфері є необхідними для розроблення дієвих механізмів адаптації підприємств до змін у глобальній економіці та мінімізації ризиків фінансової нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання оптимізації ланцюгів постачання через ефективне фінансове управління активно досліджується у сучасній науковій літературі. Feenstra B., Engbers A. R., Steeman M. аналізують Supply Chain Finance (SCF) та його вплив на бухгалтерський облік і ліквідність підприємств, зокрема у контексті IFRS 9 [1]. Shevchenko Ye.D. досліджує логістичні витрати як ключовий фактор фінансового управління [2]. Бауман О.С. розглядає наслідки Basel III для доступності фінансування підприємств [3]. Благун С.І. наголошує на ролі фінансових інновацій (динамічне дисконтування, FinTech) у підвищенні ефективності ланцюгів постачання [4]. Кандиба О.К. досліджує блокчейн та смарт-контракти для автоматизації фінансових розрахунків і зменшення ризиків прострочених платежів [5]. Наконечна Т.В., Гринів Н.Т. акцентують увагу на використанні AI та Big Data у фінансовому аналізі, що дозволяє прогнозувати оптимальні умови платежів [6]. Титенко Л.В. та інші дослідники розглядають методи оцінки ефек-

тивності фінансового управління, зокрема факторинг та Just-in-Time Payments [9]. Загалом, наукові дослідження підтверджують, що інтеграція SCF, новітніх фінансових технологій та гнучке управління DPO дозволяють підвищити фінансову стійкість підприємств і зменшити ризики ліквідності.

Метою статті є розробка теоретичних і практичних підходів до оптимізації ланцюгів постачання через ефективне управління кредиторською заборгованістю, зокрема шляхом інтеграції сучасних фінансових інструментів та технологій, таких як Supply Chain Finance (SCF), reverse factoring, автоматизація фінансових процесів і використання предиктивної аналітики. Основна мета полягає у визначенні взаємозв'язку між управлінням фінансовими зобов'язаннями та ефективністю функціонування постачальницьких мереж, а також у розробці рекомендацій щодо зниження фінансових ризиків і підвищення ліквідності підприємств, що інтегрують інноваційні механізми у свої бізнес-процеси. Зокрема, стаття ставить за мету дослідження впливу кредиторської заборгованості на стабільність фінансових потоків у ланцюгах постачання, а також вивчення можливостей впровадження сучасних фінансових технологій для оптимізації цих процесів. Важливою метою є розробка моделей для інтеграції стратегій фінансування постачальників у рамках глобальних та локальних постачальницьких мереж, що дозволить знизити транзакційні витрати, покращити прозорість розрахунків та зменшити ризики виникнення дефолтів у процесі фінансування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Кредиторська заборгованість є важливим компонентом фінансової структури підприємства, виступаючи не лише як короткострокове фінансування, а й як стратегічний інструмент управління оборотним капіталом. Вона дозволяє підприємствам оптимізувати фінансові потоки, забезпечуючи необхідний рівень ліквідності для здійснення операційної діяльності без значного збільшення фінансового навантаження через зовнішнє кредитування. Однак ефективне використання кредиторської заборгованості потребує глибокого розуміння її ролі у контексті інтегрованих фінансових стратегій підприємства та правильного співвідношення з іншими джерелами фінансування.

У моделі Supply Chain Finance (SCF) кредиторська заборгованість набуває нового значення, оскільки інтеграція цього інструменту з іншими елементами фінансового механізму дозволяє значно підвищити ефективність фінансування постачальницьких мереж [1, с. 25]. Важливим аспектом цієї моделі є співвідношення власного та позикового фінансування. Власні фінансові ресурси підприємства, які використовуються для покриття витрат на закупівлю та виробництво, доповнюються позиковим капіталом, що здебільшого формується через комерційні кредити чи факторингові

операції. Відтак, стратегічно оптимізуючи співвідношення власного і позикового капіталу, підприємства здатні ефективно управляти ліквідністю без збільшення фінансового навантаження, яке традиційно виникає внаслідок зовнішнього кредитування.

Модель SCF дозволяє підприємствам удосконалити процеси управління оборотним капіталом, створюючи більш гнучку і масштабовану структуру фінансування. Вона дозволяє замінити традиційне використання позикового капіталу більш ефективними фінансовими інструментами, такими як реверс-факторинг або динамічні угоди з постачальниками, що дає змогу покращити умови фінансування як для постачальників, так і для замовників. За допомогою цієї моделі підприємства можуть скорочувати витрати на обслуговування кредитів, знижувати собівартість продукції і збільшувати фінансову гнучкість у процесі управління товарними запасами та дебіторською заборгованістю.

Не менш важливим елементом у ланцюгах постачання є роль комерційного кредиту, який особливо актуальний у капітаоемних виробничих мережах, де підприємства часто стикаються з високими витратами на закупівлю сировини та компонентів. У цьому контексті кредиторська заборгованість виступає як інструмент, що дозволяє знизити фінансове навантаження на підприємство за рахунок пролонгації строків оплати за поставлені товари чи послуги. Цей механізм є важливим для підтримання безперервності виробничих процесів у ситуаціях, коли необхідно забезпечити ліквідність без звернення до зовнішніх фінансових установ. Своєчасне використання комерційного кредиту дозволяє знизити потребу в додаткових позиках і допомагає утримувати оптимальний рівень оборотного капіталу.

Однак при цьому важливо пам'ятати про ризики, пов'язані з надмірною залежністю від кредиторської заборгованості. Незважаючи на можливість, які вона надає для балансування фінансових потоків, постійне збільшення боргових зобов'язань може призвести до негативних наслідків, таких як зростання витрат на обслуговування боргу, порушення платіжної дисципліни, а в разі надмірного використання – і до проблем із ліквідністю. Тому одним з важливих аспектів управління кредиторською заборгованістю є її оптимальне використання для балансування фінансових ризиків. Підприємствам необхідно розробляти гнучкі стратегії, що дозволяють зберігати здатність виконувати зобов'язання перед постачальниками, одночасно не створюючи додаткових фінансових навантажень. Це досягається через застосування аналітичних інструментів для прогнозування розвитку ситуацій, управління борговими ризиками та інтеграцію моделей гнучкого фінансування.

Отже, кредиторська заборгованість є важливим фінансовим інструментом у стратегічному управлінні оборотним капіталом підприємства, що здатна забезпечити оптимальні умови для розвитку постачальницьких мереж. Однак для досягнення максимального ефекту від її використання необхідно поєднувати її з іншими фінансовими інструментами, що дозволяють знижувати фінансові ризики та підтримувати баланс між короткостроковими зобов'язаннями і здатністю підприємства виконувати свої фінансові зобов'язання в умовах змінних економічних умов.

Фінансовий цикл постачальників є складною системою взаємодій, де кожен етап – від закупівлі товарів до їх подальшої оплати – має стратегічне значення для підтримки оптимального рівня ліквідності та зниження фінансових ризиків. Строки платежів і їх управління є одними з найбільш важливих факторів, які визначають ефективність управління оборотним капіталом і впливають на загальний фінансовий стан підприємства. Зокрема, ефект касового розриву і ризик ліквідності стають значущими, коли умови кредиторської заборгованості потребують подовжених строків платежів, що може призвести до фінансових труднощів навіть у підприємств, які мають значну обсяг операцій.

Ефект касового розриву – це ситуація, коли підприємство не здатне покрити свої поточні зобов'язання через невідповідність між строками надходження грошових коштів від дебіторів та необхідністю здійснення платежів за кредиторською заборгованістю. У разі, коли строк оплати за поставаннями значно перевищує час, необхідний для обігу коштів в межах підприємства, виникає ризик виникнення тимчасового дефіциту ліквідності. Подовжені строки кредиторської заборгованості можуть не лише створювати напругу на фінансових ринках підприємства, але й перешкоджати належному виконанню зобов'язань перед постачальниками, що в свою чергу може знизити рівень їхньої довіри до партнера та призвести до підвищення фінансових витрат через необхідність в пошуку додаткового фінансування або взяття короткострокових кредитів.

Один із способів пом'якшення наслідків касового розриву – це оптимізація DPO (Days Payable Outstanding), що є важливим інструментом для зниження фінансового навантаження на підприємство. DPO характеризує середню кількість днів, необхідних для погашення боргів перед постачальниками [1, с. 33]. Оптимізація цього показника дозволяє підтримувати баланс між потребою в збереженні ліквідності та відповідальністю за виконання зобов'язань перед постачальниками. Якщо DPO занадто високий, це може свідчити про перенесення фінансових обов'язків на постачальників, що може знижувати їхню здатність до фінансування підприємства в подальшому. Однак, збільшення цього показника у межах розумного

дозволяє зменшити навантаження на оборотний капітал і дає можливість підприємствам зберігати фінансову гнучкість, тим самим дозволяючи проводити інвестиції в розвиток і підтримку конкурентоспроможності.

З іншого боку, необхідно враховувати асиметричність впливу умов платежів на різних учасників ланцюга поставання, зокрема на малих та великих постачальників. Для великих корпорацій, здатних витримати подовжені строки погашення заборгованості, подібні умови можуть не мати значного негативного ефекту. Однак для малих постачальників такі умови можуть призвести до серйозних фінансових труднощів, оскільки вони зазвичай мають обмежені фінансові ресурси і менший доступ до дешевих джерел фінансування. Тому в умовах подовжених строків платежів малим підприємствам доводиться шукати зовнішнє фінансування через дорогі кредитні продукти або факторинг, що значно збільшує їхні витрати і знижує ефективність операцій. Більше того, існує потенційна загроза виникнення взаємної залежності у ланцюгах поставання, де великі підприємства можуть створювати додаткові фінансові тиски на малих постачальників, що в кінцевому рахунку може призвести до порушення фінансової стабільності дрібних учасників ринку.

Отже, питання стратегічного управління строками платежів набуває особливої важливості, оскільки неправильний баланс між строками погашення кредиторської заборгованості та можливістю утримання ліквідності може серйозно вплинути на довгострокову стабільність підприємства та його фінансову стійкість. Оптимізація DPO, узгодження умов з постачальниками та забезпечення безперервності фінансових потоків є важливими елементами стратегії ефективного управління ланцюгами поставання та зниження фінансових ризиків.

Трансформація кредиторської заборгованості у постачальницьких екосистемах відображає глибокі зміни в глобальній економіці, де регуляторні, екологічні та соціальні фактори впливають на фінансові стратегії підприємств. Ці зміни зумовлені інтеграцією нових фінансових стандартів та вимог, що створюють необхідність перегляду традиційних механізмів управління оборотним капіталом та кредиторськими зобов'язаннями. Одним із найважливіших аспектів цього процесу є взаємодія регуляторних змін, вимог ESG (Environmental, Social, Governance) та інтеграції екологічно орієнтованих фінансових інструментів у стратегії управління ланцюгами поставання.

Вплив регуляторних змін, зокрема нових стандартів Basel III [3] та IFRS 9 [7], суттєво змінює підходи до фінансування постачальників, що, в свою чергу, трансформує традиційні стратегії управління кредиторською заборгованістю. Стандарти Basel III, що були прийняті з метою поси-

лення фінансової стабільності банківської системи, накладають більш суворі вимоги щодо капіталу і ліквідності для фінансових установ, що безпосередньо впливає на вартість позикового капіталу та доступність фінансування для підприємств [3]. Це має особливо значний вплив на постачальників, які залежать від банківського фінансування для підтримки своїх операцій. Оскільки банки тепер зобов'язані мати більш високий рівень капіталу для покриття можливих ризиків, зростає вартість кредитів, а також обмежується кількість фінансування, доступного для малих і середніх підприємств.

Крім того, IFRS 9, який запровадив нові методи оцінки кредитних ризиків та вимоги до резервів під можливі втрати від непогашених боргів, також має значний вплив на управління кредиторською заборгованістю [7]. В рамках цього стандарту кредитори повинні більш ретельно оцінювати ризики, пов'язані з потенційною заборгованістю, що призводить до більш строгих вимог щодо ліквідності та забезпечення боргів. Це зменшує здатність постачальників отримувати короткострокове фінансування, оскільки кредитори більше фокусуються на здатності підприємства своєчасно погашати борги.

Сучасні глобальні тренди в управлінні постачальницькими мережами також орієнтовані на інтеграцію принципів ESG (екологічних, соціальних і управлінських аспектів) у стратегії фінансування. Це включає впровадження вимог щодо сталого розвитку та етичних стандартів у процесі

фінансування та управління ланцюгами постачання. Політика ESG вимагає від підприємств забезпечення прозорості фінансових потоків, збереження екологічної стійкості та соціальної відповідальності на всіх етапах ланцюга постачання.

Одним із основних аспектів ESG є екологічна стійкість, яка включає вимоги до скорочення вуглецевих викидів та ресурсозбереження. У зв'язку з цим, фінансування постачальників повинно відповідати вимогам до збереження навколишнього середовища, що вимагає від підприємств залучення інвестицій у технології, що зменшують екологічний слід. Підприємства, які не відповідають цим вимогам, можуть зіткнутися з підвищенням вартості фінансування через ризики, пов'язані з екологічною та соціальною відповідальністю. Це вимагає від постачальників впровадження стійких фінансових практик, що включають розвиток стратегій для управління довгостроковими зобов'язаннями і збереженням фінансової стійкості у межах екологічних обмежень.

Враховуючи складність управління кредиторською заборгованістю та численні стратегії, спрямовані на оптимізацію фінансового циклу, необхідно розглянути взаємозв'язки між основними показниками та їх вплив на ліквідність підприємства. У табл. 1 узагальнено основні фінансові стратегії та показники, які забезпечують ефективне управління борговими зобов'язаннями та покращення фінансового стану підприємства в умовах нестабільності.

Таблиця 1 – Взаємозв'язок основних фінансових показників та стратегій управління кредиторською заборгованістю в постачальницьких ланцюгах

Показник / Стратегія	Ризики	Стратегії оптимізації	Зв'язок з регуляціями	Вплив на довгострокову стійкість
Кредиторська заборгованість (Accounts Payable)	порушення термінів платежу, зростання фінансових витрат	використання факторингу, реструктуризація умов платежів	зміни у регуляціях, таких як IFRS 9 та Basel III, впливають на вимоги до резервів і капіталу	баланс між короткостроковою ліквідністю і довгостроковою стабільністю підприємства
Days Payable Outstanding (DPO)	зниження довіри постачальників, можлива втрата знижок	оптимізація процесів закупівель, продовження термінів погашення без штрафів	рекомендації регуляторів щодо строків платежів та капіталовкладень	підвищує фінансову гнучкість підприємства в умовах кризових ситуацій
Касовий розрив (Cash Gap)	відсутність грошових потоків для покриття поточних зобов'язань	встановлення оптимальних строків платежів, використання кредитних ліній	стандарти капіталовкладень, фінансова звітність відповідно до вимог регулювання	зменшує ризики фінансових труднощів у короткостроковій перспективі
Supply Chain Finance (SCF)	залежність від третіх осіб для забезпечення фінансування	перегляд умов фінансування через SCF, довгострокові контракти з партнерами	відповідність регулюючим вимогам щодо фінансових операцій і звітності	підвищує стійкість і ефективність постачальницьких ланцюгів в умовах нестабільності
Ризик ліквідності через змінні умови кредитування	зростання витрат на кредитування, можливість дефолту	перегляд фінансової стратегії, резервування коштів для покриття можливих дефіцитів	вплив змін у регулюваннях фінансових установ і ринків капіталу	підвищує вразливість підприємства до змін на фінансових ринках

Джерело: систематизовано автором на основі [1–2; 6; 8]

Отже, глобальні тренди трансформації кредиторської заборгованості у постачальницьких екосистемах зумовлені впливом регуляторних змін, вимог ESG та новітніх фінансових інструментів, таких як екологічне фінансування. Ці фактори визначають необхідність інтеграції нових стратегій управління фінансовими потоками та кредиторською заборгованістю, що дозволяє підприємствам адаптуватися до змін в глобальній економіці та забезпечити стійкість своїх фінансових зобов'язань у довгостроковій перспективі.

Висновки. Таким чином, процеси управління кредиторською заборгованістю в постачальницьких екосистемах переживають значні трансформації під впливом глобальних економічних змін, регуляторних вимог та розвитку інноваційних фінансових механізмів. Аналіз різних аспектів цього явища показує, що ефективне використання кредиторської заборгованості є важливим інструментом у стратегії управління оборотним капіталом, однак для досягнення оптимальних результатів необхідно враховувати як внутрішні, так і зовнішні фактори, що впливають на фінансову стабільність підприємства. З одного боку, інтеграція моделей Supply Chain Finance (SCF) та

стратегій оптимізації показника DPO сприяє зниженню фінансового навантаження, покращенню ліквідності та забезпеченню безперервності виробничих процесів. З іншого боку, регуляторні зміни, зокрема, впровадження стандартів Basel III і IFRS 9, вимагають від підприємств нових підходів до оцінки кредитних ризиків та структурування зобов'язань, що змушує переглядати фінансові стратегії у відповідності до нових вимог капіталу і ліквідності. Також, зростаюче значення політики ESG змушує підприємства враховувати не лише економічні, але й екологічні та соціальні аспекти в своїй діяльності, що стає невід'ємною частиною стратегії довгострокового розвитку та фінансування.

Загалом, зміни у стратегії управління кредиторською заборгованістю та фінансування постачальників вимагають комплексного підходу, що включає не лише ефективне використання традиційних інструментів фінансування, а й інтеграцію інноваційних та стійких фінансових практик. Врахування цих факторів є критичним для збереження фінансової стійкості підприємств і забезпечення їх конкурентоспроможності в умовах сучасних глобальних викликів.

Список використаних джерел:

1. Feenstra B., Engbers A.R., Steeman M. Supply Chain Finance and its Accounting Treatment. Reclassification of Trade Payables and its implications for the professional field. 2017. 13 p.
2. Shevchenko Ye.D. Logistics costs as an object of management in the accounting and analytical system of an enterprise. *Economics of Systems Development*. 2024. Vol. 6 (1). P. 46–53.
3. Бауман О.С. Необхідність впровадження вимог Basel III в Україні та їхній вплив на фінансову систему. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2015. Vol. 1(18). P. 58–63
4. Благун С.І. Фінансові інновації як елемент фінансової системи. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: економічні науки*. 2021. № 6. Том 2. С. 152–157
5. Кандиба О.К. Технологія блокчейн як платформа для оптимізації логістики підприємства. *Сучасні підходи до управління підприємством*. Київ, 2019. С. 113–115.
6. Краєвський В.М., Шевченко Є.Д. Концепт-менеджмент логістичних витрат в інтегрованих ланцюгах постачань. *Галицький економічний вісник*. 2025. Том 92. № 1. С. 123–132.
7. Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 «Фінансові інструменти». URL: https://mof.gov.ua/storage/files/IFRS_9_Ukrainian-compressed.pdf (дата звернення: 22.02.2025).
8. Наконечна Т.В., Гринів Н.Т. Застосування новітніх технологій у логістичній діяльності підприємств. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2021. Том 32 (71). № 5. С. 16–21.
9. Титенко Л.В., Богдан С.В., Муравський О.Ю. Аналітичне забезпечення оцінки ефективності логістичного менеджменту підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2018. № 5. С. 867–872.

References:

1. Feenstra B., Engbers A. R., Steeman M. (2017) Supply Chain Finance and its Accounting Treatment. Reclassification of Trade Payables and its implications for the professional field. 13 p.
2. Shevchenko Ye. D. (2024) Logistics costs as an object of management in the accounting and analytical system of an enterprise. *Economics of Systems Development*. vol. 6 (1). pp. 46–53
3. Bauman O. S. (2015) Neobkhdnist vprovadzhennia vymoh Basel III v Ukraini ta yikhonii vplyv na finansovu systemu [The need to implement Basel III requirements in Ukraine and their impact on the financial system]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. vol. 1(18). pp. 58–63. (in Ukrainian)
4. Blahun S. I. (2021) Finansovi innovatsii yak element finansovoi systemy [Financial innovations as an element of the financial system]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Serii: ekonomichni nauky – Bulletin of Khmelnytsky National University. Series: Economic Sciences*. vol. 6. pp. 152–157 (in Ukrainian)
5. Kandyba O. K. (2019) Tekhnolohiia blokchein yak platforma dlia optymizatsii lohistyky pidpriemstva [Blockchain technology as a platform for optimizing enterprise logistics]. *Suchasni pidkhody do upravlinnia pidpriemstvom – Modern approaches to enterprise management*. Kyiv. Pp. 113–115 (in Ukrainian)

6. Kraievskiy V., Shevchenko Ye. (2025) Kontsept-menedzhment lohistychnykh vytrat v intehrovanykh lantsiuhakh postachan [Concept management of logistics costs in integrated supply chains]. *Galician economic journal*, vol. 95, no 1, pp. 123–132. (in Ukrainian)

7. Mizhnarodnyi standart finansovoi zvitnosti 9 “Finansovi instrumenty” [International Financial Reporting Standard 9 “Financial Instruments”]. Available at https://mof.gov.ua/storage/files/IFRS_9_Ukrainian-compressed.pdf (in Ukrainian)

8. Nakonechna T. V., Hryniv N. T. (2021) Zastosuvannia novitnikh tekhnolohii u lohistychnii diialnosti pidpriemstv [Application of the latest technologies in the logistics activities of enterprises]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriya: Ekonomika i upravlinnia – Scientific notes of V. I. Vernadskyi TNU. Series: Economics and Management*. vol 5. pp. 16–21 (in Ukrainian)

9. Tytenko L. V., Bohdan S. V., Muravskiy O. Yu. (2018) Analitychne zabezpechennia otsinky efektyvnosti lohistychnoho menedzhmentu pidpriemstva [Analytical support for assessing the effectiveness of logistics management of an enterprise]. *Infrastruktura rynku – Market Infrastructure*. vol. 5. pp. 867–872 (in Ukrainian)

Стаття надійшла до редакції 07.03.2025